

כלנית צדקה

על שם מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

גלוון מיוחד ומורחב במלאת 200 שנה לפטירתו של מהרי"ץ זי"ע א

שאל אביך ויגדך

ל. דמיון שהוא מדבר עמהם, בודאי שהוא תהא להם מכאן ואילך נחלה וירושה. ויש להוציאו כי הוא דנקט קרא עלין דקאי על הקב"ה, והוא על דרך שאמודו בבענ' מציעו (דף פה), אמר ר' יי' מעטה ונעד עולם, אמר הקב"ה אני ער בערך בדבר זה שלא ימוש עדר עולם:

דבר זה נתקיים גם ב מהרי"ץ עצמו. כי אף אבי הר"ר יוסף היה ת"ח, וכל שkn וקינו מהר"ד צאלת, והוא שלשתם זה את זה, ולמד מהרי"ץ תורה לפניו זקינן, ונתקיים בהם מ"ש פרי צדיק עץ חיים וגוי (משלי י"א, ל') שדרשו חז"ל, זה צדיק המכולד צדיק כמוותו, שהוא דומה לעץ חיים וכו'. דבר אחר זה תלמיד חכם בן תלמיד חכם שאין תורה פוסקת ממנו לעולם, כמוין מים חיים זהה וכו'.

ומה גם ש מהרי"ץ חיבור ספר בשם פרי צדיק, ומהרי"ץ חיבור את עץ חיים כידוע, והדברים מאיריים ומהויריים כפתור ופרט:

אריך פסרו רגשות אהורותך עטורות ככחות

שאל אביך ויגדך זקנייך ויאמרו לך. בהנחלת עליון גוים וגוי. מהרי"ץ בעץ חיים (דף ס"ח ע"ב) הביא מאמר ר' זל, כל שהוא ת"ח ובנו ת"ח, שוב אין התורה פוסקת מזרעו. שנאמר לא ימושו מפרק ומפי זרעך ומפי זרעך וגוי או מעטה עד עולם לא ימושו. והוסיף מהרי"ץ על זה הדיבנו דזקן שרואו זה את זה. דיק לשונן זל שישידורים מלמעלה למטה, שאז עינינו רואות. ואסמכתה לו זה גם כן מהתורה, שאל אביך ויגדך זקנייך ויאמרו לך, כלומר כשאתה ואביך וחנן תלמידי חכמים, אז בהנחלת עליון, שנוחל התורה לנחלת ע"ב

לפי שהפסוק שדרשו חז"ל ממן כן, לא ימושו מפרק ומפי זרעך וגוי, והוא מהנבאים, והוסיף מהרי"ץ לדבר דרכ' רמז מהפסוק שלפנינו בתורה, דליך מידי דלא רמזיא באורייתא, והוגם שבפסוק זה הסדר הוא בהיפך מלמטה לעלמה, אביך וו堪ן, שאני הכא דקאמר שאל אביך וגוי ויאמרו

מהרי"ץ - תלמידיו וחיבוריו (התע"ה-התקס"ה)

מעט מן המעת מהתשובות שנשאו בידו.
"עץ חיים" - פירוש גדול ונפלא על סידור התפילה לכל השנה, מועדים וכור, ובירור נסחאות תימן הישנות, כולל הלכות ומנהגים הוויטים מדי ימים בוימו.
"זכות תורה" - חיבור גדול ומקיף על ש"ע י"ד הלכות שחיטה וטוריפות.

"חילק הדקדוק" - על כל התגנ"ך, בו העלה והכריע מסורת המקרא המקובל בספרי תימן הישנים והמדויקים השונה משאר קהילות "שער קדושה" - קישור הלכות שחיטה וטוריפות.
"שער תורה" - קישור הלכות נדה.
"מעיל קטון" - סובב על ספר מעיל שמואל ל מהר"ש אוטילנגו שהוא קישור של"ה".

נוספים ואכמ"ל. בספריו מתגליה לעין הקורא גודלו העצומה בתורה, הן בבקיאות מדහמה בכל ספרי הפוסקים הראשונים ואחרונים שהגיבו ליהו, והן בעומק עיניו הוך והנפלה. כמו כן ניתן לראות מונע ספריו את ענותנותו הרבה כאשר היה בא להלך על פוסק מסויים היה עושה זאת לאחר בקשת אין ספר מחילות. היה מוכיח את בני דורו ותלמידים מוסר, למען ידעו את הדרך בה ילכו וממי דעת התורה האמיתית בכל צעד וועל. היה בעל מופת וקדושים, והרבבה ספריו נסים נכתבו עלייו (אחד מהם מובא בעמ' 3).

מהרי"ץ נסתלק לב"ע לפני מאתיים שנה, בכ"ח ניסן, ביום שבת קדוש פרשת קדושים במנוחה, זקן ושבע שנים, בתיוות בן תשעים שנה, לדאובן כל ביתו. אבל תורתו מאיירה עד הימים ההם, ורבים הוגים בספריו ושותים בצמואה את דבריו.

ת נ צ ב " ה

ת"ח לומדים בישיבת מהרי"ץ
התמונה צולמה בזמנם בשנות התרכ"א

בשנת התע"ה לעיר, זהוחה שמשה של יהדות תימן, בה נולד אביך הרודעים הגאון המופלא מהר"ר יחיא צאלח זצוק"ל לאביו כה"ר יוסף, בן מהר"ר צאלח (מח"ס פרי צדיק ועוד, מגדולי הדור שבאותה תקופה), ולאמו הצדקנית בתו של מהר"ק זצ"ל. בצעירותו למד מהרי"ץ תורה מפי סבו שאור גודלי הדור שלו איז. ומשנת התקי"ח (בהתו כבן מ"ב שנה) והלאה נתגדל ונתרום שמו ונתפרסמה חכמו עד שנבחר ונמנה ראב"ד ומור"ץ בעוב"י צנעא וככל נפוצות תימן. שמעו יצא למורים ומכל קצוות תימן ואף חוצה לה, הריצו שאלותיהם וספקותיהם לפניו. חתומים שהישב על כס החוראה עד יום פטירתו, וכל גודלי הדור היו כפופים ונשמעים לו. כמו כן עמד בראש הישיבה הגדולה, שם העמיד

דור של ת"ח, ראשי ישיבות, דינים, שוחטים ועוד, ומשם יצאה הוראה למעשה והופצה תורה ודעת לכל צמא לדבר ה'. מהרי"ץ הותיר רושם עצום אחורי שלו היה כדוגמתו בתימן לא לפני ולא לאחריו. וכמעט כל גודלי הדור שקמו אחורי היו תלמידין. התניר ר' ספיר (טולני) שביקר בתימן בשנות התרכ"ט (ఈ שנים אחר פטירת מהרי"ץ) כתוב בספריו ابن ספיר עלייו בהז'ל: "ונתקבלו הוראותיו בכל המדינה מכון הב"י והרמ"א זצ"ל. והוא גדול בחכמת הקבלה ובבעל מופת לרבים וכי הולכים לאור פסקי ההורעות כהלה למשה מסיני" וכי ע"ש".

ספריו הרבים אוטם חיבור נגעו בכל מקצועות התורה: בפשט, בדרש, בהלכה, באגדה, ברמז, בסוד, בדקדוק ועוד. בין חביריו והמוסרים המשם: "שורת" פועלת צדיק" - שלשה חלקים על כל ארבעת חלקי הש"ע כוללים תשנ"ז סימנים. כפי עדותו בהקדמה, תשובה אלו הם

מי שאינו זוכר על פה את כל גוסא נפילה פנים

מה שרבינו הרמב"ם עשה לפעם לכתילה. בבחינת Dio לעמד שיחיה כרבו, כי ממנה נלקח נוסח זה והוקבע בסידורינו. מה גם שמהר"י בשיריו מרבני אחרין העתיק לשון הרמב"ם דלעיל בתכלאל שלו. ואע"ג דמהר"י וננה ומהר"ץ ועוד השמייטוהו בתכאלל שלהם, מ"מ אין שום ראייה שהוחשנתה מוכנות להורות שלא סבירא להו, שהרי כיווצה בהז לא העתיקו עוד מלשונו תוי שמהר"י בשיר העללה אותן והם לא העולם אעפ"י שאין בהם שום חולק, כאשר יראה המעיין, ופשט. וע"י מה שבארנו בהז בס"ד בבראות יצחק על פסקי מהר"ץ הלוות נפילת אפים דף רע"ז ס"ק ט"ו. ועוד ייל' שהז עדיף ממזומו לדוד אליק, כי ידוע שיש באמירותן כאן חשש סכנה, וכמו שהרחיב בהז מהר"ץ בעז חיים. וכל המשנה ידו על התחתוננה:

השנה ידו על התחתוננה:

שאלה: כתה מה לעשות כשאין ידי סידור לומר את כל גוסח לפניך אני כורע וכור'i אם למחצה לשילש ולרביע, האם אוכל או לומר תמורתו את המומר לדוד אליק וגור' שהוא שגור בפי על פה מפני שמסודר באלא"ף בית?

תשובה: אעפ"י שאינך ידוע אלא מקצת הנוסח, תאמר מה שאתה ידוע ממנה, ואין קפידה בכך. שהרי כתוב הרמב"ם בסדר התפילות ח"ל (מנהיגנו) [נהגנו] להתחנן בנפילה פנים בדברים ובפסוקים אלו, פעמים בכלל, ופעמים במקצתן, לפניך אני כורע וכור'i ע"ב. ואעפ"י שאצלינו המנהג לומר תמיד כל הנוסח, ברור דהינו לכתילה, אבל בשעת הצורך כגון זו אין נמי ודאי שפיר למועד

הננו שטחים להודיעכם שאנו מקיימים בסיד'

כ"ח ניסן התשס"ה יום פטירתו ה-200
נסטר שבת פרשת קדושים התקס"ה
בבית הארץ "יד בנימין"
בהשתתפות מוד' מפשיק דרכו ומפיז תורתו
הנאון ר' יצחק רצאבי שליט"א

חרדי ק	בנין מ"ר	מגרונים
310	290	260
180	168	150
260	245	220

לימ' עבר אור משתנה/ת
לימ' עבר אור ילד גנלי/
2-12 בחדר הורים
לימ' עבר אור סבוג
שלישי בחדר

לפרטים והרשמה: 02-6420535

במלאת 200 שנה להסתלקותו של מו"ר גאון עודינו ותפארתינו מהר"ץ זצוק"ל, מוצא אני חובה להזכיר לכל אחינו בית ישראל די בכל אתר ואתר שעמלו וטרחו במשך מלמעלה מ-20 שנה, מי בהוננו וממי באנו למען מוסדות "פעולות צדיק" בראשות מו"ר הגראי רצאבי שליט"א, אשר שם לו למטרה להרים את קרן יהדות תימן ולהשיב לנו לדרך אבותיהם. ואכן לשמחתנו הרבה, זוכים אנו לראות ברכה בעמליו, כאשר רבים מבני עדתינו שכבים לכור מחצבתם. מי יתנו וחוכות אבותינו הקדושים נגע תעמוד לנו להמשיך במפעל חשוב זה, להרבות חיילים לתורה ולתעודה ולעשות נחת רוח לבוראים. אכי"ר, בברכת תומו לשנים רבות ומוסדים טובים

הרבי עמנואל בשاري
מנכ"ל "פעולות צדיק"

הודעה החשובה

בע"ה עומדים אנו להוציא לאור

ספרים חדשים

שו"ע המקוצר חלק ז'

(הכול בתוכו: הלוות חופה וקידושין,
הלכות נישואין, שבע ברכות,
שבוע ימי המשתה, מיטין ומירושים,
יום וחיליצה וכו')

פסקים מהר"ץ חלק אבן העוז
בצירוף ביאורים וחידושים,

פסקים מהר"ץ חלק חושן משפט
בצירוף ביאורים וחידושים,
עטיפת ציצית כהלהת

וכן ספרים שאלו מהמלאי
(פסקים מהר"ץ ברכים א'-ו')
בעריכה חדשה)

מאחר והדפסת הספרים והוציאתם לאור
כרוכה בעליית מרובה
אנו פונים אל הציבור הקדוש
לבוא לעזרת ה' בגיבורים
لتתרום בעין יפה ע"מ שנוכל להעלות
את הספרים הללו על מכਬש הדפוס.
המעוניינים לתרום או להנץחים יפנו לטל:
03-6780070 או 03-6741445

דור לדור ספר

במוציאי שבת, בא מ ה ר י ז להבדיל על הocus. לפניו חיתה מונחת שעווה ותחתיה בסיס נחותה. הוא כתב עלי' את שם הקען יהיא צאלח ישיא, והדליך, והניח המחסט נגודה, והתחליל להבדיל על הocus. כשהגיעו לומר וכל הייעץ עלי'ו ועל עמק בית ישראל ענה שאניה טוביה ומוחשנה שאינה טוביה בין ברית ובין שאינו בין ברית, כיון לו וודעתו נגד אותו קען רשע, ולקח המחסט בידו והיתה תוקע אותו בשעוות ואומר למן שמד, אבדו, בלבלו, בטלו, גדעו, נתען, הכירתו, החירומו, השמידו, המכידו, הפר עצתו, קלקל מוחשבתו, קים עלי' קרא דכתיב ישב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד (תהלים ז, יז), יגורחו בחרמו ויאספהו במכמותנו (חבקוק א', טז), תבואהו שואה לא ידע ורשותו אשר טמן תלכוו בשואה יפל בה ותחלים ליה, ח), ועל כל מלאה ומלה היה תוקע המחסט ומכוון על הקען. ואוטו רשות היה עזעך ואומר שהוא מרגיש שמחטים נכנים כבשו, ובני הבית היי נגהלים מוקול עקוטיו ולא ידעו במה להושיעו. כך עשה מהרי"ז במשך חצי שעה ולאחר מכן כבה את השעוות ומיד מת אותו הקען וככל אנשי ביתו היו צועקים וטילים וי, וו, מת הקען. לאחר כרביע שעה חור מהרי"ז והדליק את השעוות, ותשב רוח הקען אליו ייחי. וישמוו כל אנשי הבית כי נח מעטרו וכך היה כמחיעת השעה, לאחר מכן חור מהרי"ז לומר וכל הייעץ עלי'ו וכו' ושוב לך המחסט ותקע בשעה כבראונה וכו'ו דעתו נגד אותו רשע, ושוב החל הקען לעזעך יי, וו, מרד ממות. וכן על זה הדרך כל הלילה עד עלות השחר. כיון שעלה השחר, כבה מהרי"ז את השעוות והפילה הארץ ואמ' כן יאבדו כל אויביך יי' (שופטים ה', ליא), יתמו חטאיהם מן הארץ.

ורשעים עד אין ברכי נפשי את יי הלהליה (תחלים קיד, ליה). באותו שעה ניגף הקען יהיא צאלח. ברוך המקום שעקרו. וכברך מהרי"ז שעינרו. אשרי הדור שאלו מנהיגו. זכותו תעמוד לנו, וכייר.

בעיר צנעה התמנה למושל ולשוטר קען אחד בשם אלקען' יהיא צאלח אלככסי, שהיה עיוור בעינו הימנית. והוא הגוים מהרפים ומגדפים אותו, באמורם שאי אפשר שייה רأس לאומות בשם יהיא צאלח, וראש ליהודים ששמו היה צאלח (שם הקען ושמו של מהרי"ז היו זהים). מיד חרה אף ובכורה בו חמתו וצוה לקרה למחרי'ז. משחגעו לפני' אמר לו, תדע שאי אפשר שייהו שמותינו שניים, מוכחה אתה לשנות את שמו. ענה לו מהרי"ז, זה שמי לעולם ואני יכול לשנותו, אבל אם רענן, שנה שמאך אתה. כעס עליו הקען ואמר לו עיוור וחסר דעת, דע שמה שאמרת איין לשונות. אמר לו מהרי"ז, מום שכך אל תגד, אני עיוור בשMAILITY וATA פטת דרב אמתם שוט ציל השפץ שמן קדרש סטולת. אלהו אל טוב וסלת. השפץ קען יהיא צאלח. וחוץ ה' ביר רבנו צילה. בושת אנט והודחן בכבי. הלא ירעוי כי אלחי מהשי. אבדון ושאלון אותו תכסי. אשירה לאל בקהל נשים. בחר בעס בו נושאים. רען וכלה כל הרעם. השפץ לזרע טרעים. טאט קענים התווים. עורי והוא טעם יי'. רחוב פיי על שומני. וגדע קרן כל מוני. סלח וכבר את עוני. יחיש לקען כל הפוני. החישה לבני הדראל. לקען את כל ישראל. ופוזרים באדום יושמעאל. ישמעו תורה קדש האל. וידטו בתורת יקוטיאל.

אותו היה ערב שבת, וכוונתו של הקען הייתה לעכב אותו שם עד הערב כדי לגרום לו להחל את השבת. מהרי"ז אמר שם קדוש, ומה זה נוצר במקומו אדם בדמותו עצמו, והוא הילך לרוחז כל גנוו כמנהגו, ואחר העברים הילך כדרכו לבית הכנסת ללימוד זהר ושיר השירים והקבלת שבת ותפילה ערבית. והקען פותח את החלון בכל עת לראות אם הוא יושב שם או לא, ואכן הוא מהרי"ז מבית הכנסת לקדש קידוש ליל שבת, לך הocus בידו וכו'ו דעתו נגד אותו רשע. אותה שעה נכנס הקען לבית הכהנא ומשיב שם נהרס המבנה ונפל הקען כשראשו למטה ורגליו תלוחות למטה, ונעשה ראשו ואונו ענק גдолה ומורה, ובאו כל בני הבית והعلוזו והרחיזהו וניקוהו. אמר להם, כמודומה לי שזה בעו האיש יהיא צאלח בישראל, שעיכבתי אותו מלילך לשטור שבת הולכתו, אמרו לו שילך ויחזור ביום ראשון למשפט אצל הקען יהיא צאלח אלככסי יש". אמרו לו כן ואנו נעלה מהאותה הדמות.

זה שמי לעולם

שיר הפלאים

על מהרי"ז זיעא פטת דרב אמתם שוט ציל
מהרי"ז שמן קדרש סטולת.
אלחו אל טוב וסלת.
השפץ קען יהיא צאלח.
וחוץ ה' ביר רבנו צילה.
בושת אנט והודחן בכבי.
הלא ירעוי כי אלחי מהשי.
אבדון ושאלון אותו תכסי.
אשרה לאל בקהל נשים.
בחור בעס בו נושאים.
רען וכלה כל הרעם.
השפץ לזרע טרעים.
טאט קענים התווים.
עורו והוא טעם יי'.
רחוב פיי על שומני.
וגדע קרן כל מוני.
סלח וכבר את עוני.
יחיש לקען כל הפוני.
החשיה לבני הדראל.
לקען את כל ישראל.
ופוזרים באדום יושמעאל.
ישמעו תורה קדש האל.
וידטו בתורת יקוטיאל.

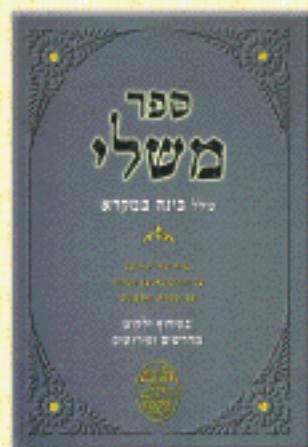
יצאו לאור...

יצאו לאור

קטנות "ויאמר יצחק"

דרשות וشيخוורים בנושאים שונים
בינהם: בג' ו מג' חכמי משה, ספר תורה
מקודשים, שור ח"זאברה", מכירת חמץ וחמנת
בתים, מעלה חשיבות החטאים ועוד.
חלק ח', וחולק ט'.
מהיר אלבום: 40 ש"ח.

יצא לאור ספר
ספר משלוי
מהדרורא שנייה

המחיר: 30 ש"ח.

יצא לאור ספר
טופס Chatbotot
מהדרורא שנייה

בעין הכתובת
מאה מרד הגרי' רצאבי שליט"א
המחיר: 30 ש"ח.

לשותוי וותות הקדמוניים!

יצא לאור הספר שער שלים

הכול לחיובים מכתבי'
רובותינו בפרט
ספר המוגלית
על מדרש המתול.

ב הסכמת מרד שליט"א
ועוד רבנים חשובים.
לפרטים:
הרבי אלמוג שלמה
טלפון: 02-6428123

איגרת מוסר

מאת מהורי"ץ זצוקל בענייני הנהגות התפילה בבית הכנסת וחינוך הילדים למצות
נערך ע"י הצעבי יצחק בכתה"ז רצאבי ס"ט

האיגרת הנפלאה דלקמן, נדפסת זו הפעם לראשונה על שמו של גאון עוזינו מהורי"ץ זצ"א, כפי הנזכר בשני כתבי יד שוכנו והגינו לידינו, כמו שהוכרנו כבר בס"ד בשולי המעל סימן א' אות ס"ט. בעבר נדפסה כמה פעמים על שם אחיו מהיר שלמה וצ"ל, וזאת על פי כתוב יד יחיד ששם נזכר שמו בחתימת האיגרת. אבל טובים השנים מן האחד, ועל פי שנים עדים יקום דבר:

לא נודע לנו לעת עתה באיזו שנה נכתבת האיגרת, ובעקבות אלו מאורעות, עכ"פ מן הסתם נשלה האיגרת לכל בתיה בנסיבות שיקראות גזולי הקהל בפניהם או על ידו עצמו, כדי לגדור בפני קל דעת ופורצי גדר חסרי יראת שמיים, שיש להניח כי לא היו זולות מיעוטם דמיוטא. אלא כדי שלא לבישם בפרשסיא, נקט לשון כוללת. כמו כן לחת לו דרך המוכחים בה שכלל את עצמו עמהם, כדי שיתקבלו הדברים על לב כל שומעים:

בדעתנו לזרחיב עוד בעזהית על אודות כל דברי האיגרת זו, לבאר ולמדר עניינה ומקורותיה, ואין מקום במשמעות מצומצמת זו. רק מזאננו לנוכח לפרסם אותה כעת כאן, מוגנת על פי כתבי יד שלפנינו, בזיהון השינויים וההוספות אשר עשו עליהם סימנים בסוגרים מרובעים להזכיר. וזה לרוגל מלאת מאותם שנה לאסיפתו של מרנא ורבנה תנכזיה, לזכות את הרבים אשר ישאמו ממנה מוסר השכל, כי תרבה עניינים המובאים בה שיכים גם בזמנינו, ועוד יותר מאשר בזמנם. דברים מוחכמים, נוקטים וירודים לחדרי הלב, ועל כן מונח קדושים בפניהם. והוא עניינה המהוות באותיות גדולות, למען ישוטטו בה ריבים ותרבתה הרועת, ותהייה לחרון בין עיניהם. ולמוסיכים יنعم, וועליהם תבא מRECT טבו:

לעצמנו בהיכנסנו לבית הכנסת, אע"פ שאנו מכיעיסים השם על פניו. וכל אחד בוחר לעצמו מקום טוב בראש הקראים אצל הקיר ופסון, כמו שיושב בבית המשטה הרחוק כמטחוי קשת, בהסיבה כחסיבתليل פסח, בשחוק וקלות ראש ושיחח בטלה. ואם תחטפנו שינה – אחת מששים במיטה – ישמח, כי יעור וכבר השלימו האבירו רוחה של תפילה. ואין אנו מקפידים על מה שחוسر מהזמירויות או מקרית שמע או [מה]ברכות או אמנים. ולהקפיד או להפסיק לכבוד עצמנו אנו מושתדים, אף על פי שכבוד השם אנו מוחלדים. ישיבת בית הכנסת עליינו למשא, הן לריב הן למצה. וקדום השלמת קדריש וקדושה, נמצא ונשלים חוצה. כל אחד ימהר יהישה לחקדים לצאת, כאילו קיים כל המצוות אויה לאותה בושה [אויה לאורה קלימה]. וכל הקודם לחברו לצאת זכה, שלא כמשפט ושלאל כהלה. ואם יחם לנו, נצא להתקrror:

וביציאתנו, כאילו מבית האסורים יצאנו, כל אחד דוחף את חברו עד אשר ידפנו. ובעםנו בתפילה יבוא כשלון מה וברבים, וחלחה בכל מתנים. וכשאנו ברוחבות ובשוקים ולראות שחוק וקלות ראש, נתחזק לעמוד עשר פעמים כפלים, ועל עמדנו עםמוד שלש שעות ולפחות שתים, שומו על זאת שמיים. וכשנשא מבית הכנסת לא נשגיה באיזה פרק יצאנו, יציאה להבל וליצנות ותפלין בראשינו. זהה יאות [לנו] לעשות, או תפילה מזאת תירצת. ולשוכר טוב נקות, או ליסורין וכאב את בן ירצה. או לעונש מר ממות, ודוחק עד צואר יחצה. ועוד שניית נעשה, [שנבא] לפרק מעלינו על התפילה, ונתפלל בחזר בית הכנסת בבהלה, אחת למעלה ושבע למטה. ולא בדקנו מה לפניינו בתחילת, או שמא יש טינוף (אפילו דיבוק במנעלים) [במנעלינו או במנינו]. ונלעג ואין מצלים. ושחחנו אמר החכמים שנוצר קודם התפילה זכות האבות, להгин עלינו מכל העוונות והחוונות, בתחילה בפסקן ואני ברוב חסדי אבוא ביתך וגוי, וביציאת השם נחני בצדクトך:

ג)ומי שיזכהו השם יתברך לבן שמצויה עליו לחנכו וללמודו, איןנו משגיח עליו אם יתפלל, ואם יענה אמן או שייחת חולין ימלל. כל שכן וקל וחומר אם האב עצמו מתרשל בתפילה ובעניית אמנים, מעשה אבות למדו בהם, וימלו באלהם ולא תסור מהם עד היותם זקנים. ואין איש שם על לב בלימוד בניו וחינוכם, או אם חס ושולום יצאו לתרבות רעה וشكן נסקב [עפי] לשון הפסוק בירמיה י. י"ד. נ"א, י"ג. י"ג]. אבל בדברים עזות ימצאו לנפשו מרגע, ולא יקפיד אם לא טובה השמואה. ותחילת חינוכם בקהל אחרים לפני אביהם, ויתתקו יsworth ולא ימחה בהם:

בין עמי עשי [בשם י"י נעשה ונצלחה, ע"ז ר' מ"ע י"י: ע"ז ר' ש"מ ו'ארצ']. זאת האיגרת של מהורי"ץ זלה"ה, וז"ל: עד אתה י"י שועתי ולא חשמע, אזעך אליך חמס ולא תושיע. על מה אבדה הארץ, ויאמר י"י על עזם את תורהך אשר נתני לפניהם, ולא שמעו בקள ולא הלכו בה. עבר קציד כליה קץ ואונחנו לא נשענו. כה אמר י"י שימנו לבבכם על דרכיכם. (מה נאמר לה') מה נדבר ומה נצדך. צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. כי לא ענה מלבו. נשכח בשבתו ותכסנו כלמתנו. נחפה דרכינו ונחורה ונשובה עד י"י. עונותינו הטו אלה, [ופשעינו האריכו קצנו], וחטאינו מנעו הטוב ממנה:

א) אם באננו לחפש במטמוניות, נסתכל קודם בגלויות, ונמצא לפנינו תלי תלים עברים שהרגנו בהם ונושו לנו כהיתר. ובכינול טח מראות עינינו, מהשכיל לבנו. רוש ולענה אנו זורעים וקוצרים, ובעתם מזעך חמס, ולא בנין ולא מדע שמה שזרענו וקצנו אנו אוכלים:

ראשונה שבראשנותו, עיקר חיותו, תפילתו ועסק התורה, שאנו עושים אותם עראי וטפלה. וצריכי (גופתוינו) [גופינו] עיקר העיקרים, פונים אליהם ועוסקים בהם. ולא שעינו אל ה' (ואל אורך גלותנו וכובדתו, גלות השכינה בעונותינו). ואין באורך גלותינו. ומגלות השכינה גברה וכבדה בעונותינו]. ואין פוצה פה ומיצפץ לזכור אותה, ועשהן כל ימינו עידן חדשותה חדשותה. ואם נמצא קצת ריות, אנו מבקשים למלול מעל ולהקבע חבורות חבורות. למסון בין ולשורר בשירים עגבים, ונשבע [לחם] ונניה טובים, וכל שכן בשבותות ימים טובים. עונינו רואות (כאה רבות) ולא דעת ולא בנין:

ב) וב히יכנסנו למקדש מעט – בתי כנסיות – בחול, לא יכנסו כי אם מתי מעט. ובשבת אנו נאספים מפני איסור מלאכה, כאילו נכספים לעבוד את ה'. ובחול דוחים נפש מפני נפש, ועושים עצמנו בזיד וברצון שכנים רעים. וכשנכנס המעת מזער בבית הכנסת, אנו נכנסים בעלי מורה נוכנסים להטייל, כאילו כופרים שהס ושלום לא נמצא שם אדון לנו, וכאילו אין עין רואה אותנו. אויה [נא] לנו כי חטאנו. ואם ידוחק אחד ממנו את חבירו בבית הכנסת, יפסיק הזמירויות לכבוד עצמו ויריב עמו, ויגבה קולו עד שישמעו כל עמו, וישתבשו מתפללים. ולא חלק בבוד לבעל הבית [הקב"ה] ולמי שמתחנן אליו. ובעונותינו אין אנו עושים תפילתו אפלו קבע. ואין מקפידים שלא תעבור עונתה [עונת קריית שמע]. ולא משגיחים מה אנו מוציאים מפינו, הן לטוב הון למוסבב [ר'יל לרע. יב"ג]. וותרנים בתפילתנו כל האפשר, אפילו עד שלישי. ומחזיקים טוביה

יצטרך לדבר דברי חול, יצא] חוץ לבית הכנסת. ואם הוא מניה תפילין, טוב שישירים (ויחזור) ויניחם: ולא ידבר עם חברו בעת התפילה אפילו (בדיבורו) [בדברי תורה]. ולא יפתח ספר שאינו מצורך התפילה, כי זמן תפילה לחוד וחמן תורה לחוד. ואם יבוא אחד לדבר עמו, לא יאוזן לו [ולא ישמע לו] ולא (ישיבתו) [ישיבנו], ונמצא מיתקן ומתקן. ואם יראהו מתרשל מהתפילה, ישדרלו. ואם יש קטע בשיחלצם, יהיה דרכן כבוד בנהות, לא במהירות כדי שאינו אף שאינו בנו, יזרחו ולמדחו [ויש לו שכר גדול]. והתפילין, רוצה להיותם עוד עליון:

ובעסך [ה]תורה ישתדל כל אחד כפי כוחו יותר. ובכל יום יוסיף ולא יגער. ויאמין במה אמרו חז"ל כל הפוך ממנו על תורה, נתניין עליו על מלכות ועל דרך ארץ. ויאמין [ב]אמונה שלמה שהכל במידו יתרך [יתעללה], (ושאמם) [ושאמם] העבר (נכף) [נכף וחושך לרבו] וועבורו עברוה שלמה באהבה, שעל כל פנים ינתן לו [חיהים ו[מזונות ופרנסה טובה. וידע כל ישראל, שלא נברא כי אם לעבד יוצרו. וכאשר התפלל כראוי, אם יש לו איזה בקשה, יבקש מהשם יתרך עני, ולא יחוור ריקם, כי חנון ורחום הוא. ויראה בעצמו, אם (יבוא אחר) [בא אודה] לבקש ממנו איזה דבר, אם מבקש ממנו בכבוד ראש ועונה ותחנניהם, [הוא עונה אותו. קל וחומר בן בנו של קל וחומר] שיוציאך לעשות [בקשתו] [בקשתך]. ואם לאו, (יחזירוה) [יחזירך] ריקם:

לכן נתן מעשינו, ונשרך דרכינו. כי מידנו, היהת זאת לנו. ונזכיר תמיד גלותנו, גלות השכינה בעוננו[ותינו]. ונעה את ירושלים על ראש שמחתנו. ונאמין כי על שהרענו מעשינו, קיפחנו פרנסתינו, וארכחה גלותנו. (השם) [הקדוש] ברוך הוא יסיר לב האבן מבשרינו, ופקח עורון עיניינו, ויגעור בשתן מלפתותינו, ובתשובה שלמה לפני ישיבנו, וזמן פרנסתינו, כמו שהזמין הפני לאבותינו, אמן כן יחי רצון:

וכשיגדלו קצת יתחנכו במעלה עשן, [געה נפשם], ועלה באשם, כען הכבשן. ותחת שיקנה לו סידור תפילה או תפילין, יקנה כלי (מעלה) עשן וילמוד שחוק והיתולים. וכל שכן אם קיבץ הבן (מעות) [וזוותם] מאיסור או [מהיתר], יקח לו משלו, והכל מעמידים לו, (ח) [כי] [כى] תמים פעלו. ורובות כאלה אין מספר. למפורסטות אין צורך ראייה, עליהם נבכה ונצדיק דין מי שאמר לעולם והיה:

ד) **לכן** השומע ישמע והחול יחדל. אחוי [אחוי] לכט וನושא אל ה'. כי הוא טرف יופאנו, רק ייחשבנו. ונדעה נדפה לדיעת את ה'. וישתדל כל אחד ממנה להיות מעשרה ראשונים בבית הכנסת. וקודם שייכנס, יתן דעתו לפני מי הוא נכון. ויאמר פסקן ואני ברוב חסן בכוונה, הכל לפי מה שהוא אדם. ויכנס וישב במקומו באימה ויראה מיושב לפני המלך. ולא (יסמן) [יסמן עצמו] לכוטל בישיבה, כל שכן בעמידה. ולא יקפיד על המקום אם מכובד (או) [אם] הפס. ויאמר כל התפילה מלאה במללה כמונה (ה)מעות. ויסטכל בפירושם כמסתכל במעות, אם יש בינוים רעות. שיש מקומות בתפילה שאם ייחדר או יבעל אפילו אותן, יהיה מחורף ומגדף [rhochel]. וידי (ו) בעצמו, שאם היה רוצה לספר עם איזה שר [או מלך] בשרד, או מבקש ממנו איזה בקשה, היה מחשב תחיליה כיצד ישאל וכייד יבקש, ומסדר דבריו על סדר נכון, אולי יעשה בקשתו. מה יש לו לעשות לפני מלך מלכי המלכים [הקב"ה]. חופש חדרי הלבבות. מאזין לדברי האדם וידעו הרהוריו ומחשבותיו, ומצפה מה שיוציא (ו) [ב]שפחותיו. لكم כשיציר השם [ב"ה], ידע מה מוציר. ולא יזכירנו כי אם ברותה חייע. וכשישמע הזכרתו מפני אחרים בברכת שאינו מחוויב בה, יאמר ברוך הוא וברוך שם. וענה אמן על כל ברכה [ובברכה]. ישים ידו על לבו, כעב לפניו רבו. ולא יפנה אנה ואנה. ולא יגח ולא יפהק. וכיין לו בגד קטן לרוק בו (אם יצטרך), כדי שלא יצטרך לצאת (חוץ) [החווצה]. ואם באולי יצטרך לצאת לצורך [לפרקם, יצא בכבוד ראש, ויחזור תוף ומיד. ואם

במשך שבועות המל
(כתובות ר'). וכמו
מבואר בבית

באור דברי מהרי"ץ בניהן אין אדם מורייש שבואה לבני

במושת צדק ח"א סי' ל"ג
נשאל מהרי"ץ עלASA
שנתגדר SHA, ופרע לה

המגרש חלק מהנדונייא (שהיא חוב על הבעול לפורע לאשה כשתתגדרו או תתalarmן) ואחר' מטה, וכששי תובעים היורשים שאוית החוב, השיב המגרש שלא נשבעה בחיה על טענותיו, והוציא שטר מעשה ב"ד שיכל להסבירה כל מן שידרZA, וטוען בגבאים אין אדם מורייש שבואה לבני (כלומר, ממון שלא היה יכול אדם לנברותו אלא ע"י שבואה, אם לא נשבע מות, אין היורשים יכולים לבבותו כלל). ופסק לחיב המגרש, שהמנורשת דכתה במימון גם בלי שבואה. ולא חיבבה לשבע על טענה ודאית אלא על הספק (כמו בן בית הנשבע שלא בטענה, חשן משפט סי' צ"ג), ובאופן זה לא מפסידים היורשים מהה שלא נשבעה וגובים את החוב. והסתמך על מהרי"ט ב"ח א סי' כ"ד שזכירה את היורשים בשאלת דומה, וציין מהרי"ץ בסוף תשובה ל"ש"ע (ח'ון משפט) סימן ק"ח סעיף י"א. ומהרי"ץ בן יעקב העלה תשובה זו בתורת חכם סי' תקע"ה, וכותב עליו בזה"ל, וכן טעם לה ולא הבנתי אותו. ואני אומר דלא אמרו אין אדם מורייש שבואה לבני אלא במת לה בחיה מלוה ואחר קרמת מלוה, בגין שמת הבעול תחלה ואחר קר מותה היא קודם שתשבוע, בזה אמוריך אין אדם מורייש שבואה לבני. לפי שאמ היתה וזיה לבות כתובות לא היהת גובה אלא בשבעה, שאין נפרעים מנכסי יונומים אלא בשבעה, וכיין שלא נשבעה אין לירושה כלום. ואעפ"כ, ה兜ין שהסביר אמות דראך שלא נשבעה אין ירושה מפסידים וחיב הבעול לשלים עכ"ל, ומבייאו

(מספר בורות שלמה (רוצאי) על פסקי מהרי"ץ בין השם, שיצא לאור בקרוב בע"ה על דעת)

כעולות צדק על שם מהרי"ץ זצוק"ל גאון רבני תימן ותפארתם

עמוותה ארצית להפעלת תורה ומורשת אבותינו ק"ק תימן י"א, בראשות הרה"ג יצחק רצבי טלית"א, בני ברק

- مكان להזאת ספרים וכותי ■ בית מדרש וכוכל אברכים ■ שיעורי תורה לסטודנטים, ילדים ונשיות ■ מסיטים וערורות ■ ■ ארבען בני הישיבות ■ עלונים תורניים ■ יומא דהילולא כ"ה ניסן ■ פסקי דין הלכה למעשה ■ פועל הקלותות "ויאמר יצחק"

קבלת קחל ע"י הרוב או שאלות בטל': 6741445-03 אך וטל בשעות 2:00-0:30; 10:00-9:00 בערב-בימי החורף, או בשעות 10:00-10:30 בערב-בימי הקיץ - בל"ג

המשרד הראשי - רח' קושניר 5, בני ברק טל. 03-6780070 פקס. 03-6780090

המעוניין לתורם להזאת העלון לע"ג או להצלחה וכו', ניתן לטל. 03-7878101 050

גערת נאהת גאותי תהוות
ארגון **פעולת צדיק**
טומין את הציבור הנכבד להשתתף ב-

יום עיון במשפט מהלי"ץ זצוק"ל

שיטקיים איה ביום שלישי י"ד ניסן התשס"ה
החל משעה 11:00 בבוקר
באולמי גראנד הול רח' כהנמן 111, בני ברק
במעוף מרכן ורבנן אברכים ובני ישיבות

יעפה ציגאָז קְדַם

המעוניינים להשתתף באירוע צהרים
יכנו לר' דן הראל: 04-9849416, 052-2844260

ארגון נר השבת

מודיע כי המעוניינים להיבחן בהלכות שבת מותך הספר
שו"ע המקוצר חלק ב' של מ"ר הגר"י רצאבי שליט"א יפנו לו:

ארגון נר השבת ת.ד. 140 ירושלים או 052-5296231

בין השעות 11:00-12:00 ו-15:00-16:00 לפנה"צ. 00:15-00:30 בלילה (לא בתא קולי)
ערבי שבת וחג: משעה אחורית יצאת שבת עד 24:00

בכבוד רב, הרב משה פשkes
יוז'ר ארגון נר השבת

*המבוחנים דרך הדואר ולא תשלום

הציבור הקדוש מוכמן למועד האדריכל של

הכתרת חתני שׂו"ע המקוצר והקבלת פני רבו בר gal

ישיבות גדולות וקטנות - מהזור ט"ז

במלאת 200 שנה לפטירתו של גאון רבני תימן ותפארתם

מהרי"ץ זצוק"ל

שיטקיים א"ה ביום חמישי י"ט ניסן, ד' דוחה"ט סוכות
בשעה 6:45 בערב, באולמי "גרנד הול" רח' כהנמן 111, בני ברק
במועד מרכן ורבנן, ראש ישיבות ואיש ציבור חשובים.

ובראשם הגאון הגדול ראש הישיבה **הגראי"ל שטיינמן שליט"א**

מו"ר עט"ר הגאון ר' **יצחק רצאבי שליט"א** - ראש מוסדות פעולת צדיק

מו"ר הגאון ר' **פינחס קורח שליט"א** מו"ר הגאון ר' **עזריה בסיס שליט"א**

כיסוה חפתה • כיבוב קי • אקו"ם איזק ג'ייס

הערב בשיתוף "קרן יהיאל" לע"ז יהיא בן יהודה ז"ל להצלחת יהודה בן יהיאל ומשפחתו הי"ז